

**UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
PRÁVNICKÁ FAKULTA**

**SPORY O DOMÉNOVÁ JMÉNA – PRÁVNÍ ÚPRAVA A
ROZHODOVACÍ PRAXE ESKÝCH SOUDNÍCH I MIMOSOUDNÍCH
ORGÁN**

**STUDENTSKÁ V DECKÁ A ODBORNÁ INNST
KATEGORIE: MAGISTERSKÉ STUDIUM**

2015
VIII. ro ník sout že

Autorka: Kristýna Roušarová
Konzultant: JUDr. Tomáš Horá ek, Ph.D.

OBSAH

1. ÚVOD	3
2. DOMÉNY, DOMÉNOVÁ JMÉNA.....	2
2.1. Generické domény (gTLD)	2
2.2. Národní domény (ccTLD)	3
2.3. Infrastrukturní domény	3
2.4. Nové domény (new gLTD)	3
2.5. Domény druhého řádu (Second Level Domain).....	4
2.6. Píidlování doménových jmen	4
2.6.1. ICANN	5
2.6.2. CZ.NIC	5
2.7. Právní aspekty doménových jmen.....	6
3. SPORY O DOMÉNOVÁ JMÉNA.....	8
3.1. Mimosoudní ešení spor o doménová jména z domény .cz.....	11
3.2. Mimosoudní ešení spor z ostatních domén	13
3.2.1. Doména „eu“	14
3.2.2. Generické domény nejvyšší úrovn	15
3.3. Soudní ešení.....	16
4. ROZHODOVACÍ PRAXE.....	17
5. ZÁV R.....	20
6. ZDROJE	21

estné prohlášení a souhlas s publikací práce

Prohlašuji, že jsem práci předkládanou do VIII. ročníku Studentské vědecké a odborné společnosti (SVO) vypracovala samostatně za použití literatury a zdrojů v ní uvedených. Dále prohlašuji, že práce nebyla ani jako celek, ani z podstatné části dříve publikována, obhájena jako součást bakalářské, diplomové, rigorózní nebo jiné studentské kvalifikační práce a nebyla předložena do předchozích ročníků SVO a jiné soutěže.

Souhlasím s užitím této práce rozšiřováním, rozmnožováním a sdělováním ve veřejnosti v neomezeném rozsahu pro účely publikace a prezentace PF UK, včetně užití třetími osobami.

V Praze dne 15. dubna 2015

Kristýna Roušarová

1. ÚVOD

Internet je nejlivnější médiem v současném světě. Společnosti, které nevyužívají k nabízení svého zboží webové stránky, skoro jako by nebyly, nebo jsou v nejmenším velice znevýhodněny oproti svým modernějšími konkurenty, kteří se pomocí webové prezentace snaží nalákat potenciální zákazníky.

Internet je místně neomezený systém navzájem propojených sítí, které mezi sebou komunikují, a cílem jejich uživatelů je, aby tato komunikace (výměna dat) probíhala bezproblémově. Vedle emailu je pro laickou veřejnost nejznámější a nejvyužívanější služba WWW¹. S touto službou jsou spojena tzv. doménová jména, o kterých moje práce pojednává. Zadání doménového jména v síti World Wide Web totiž vede k vyhledání souboru dat určeného k zobrazení jiným uživateli této sítě. Doménové jméno takto slouží k vyhledávání a identifikaci stránek s určitým obsahem a tudíž se výběr vhodného doménového jména stává důležitým faktorem ovlivňujícím úspěšnost celé webové prezentace. Pokud se společnost podaří vybrat doménové jméno, které je krátké, výstižné a co nejlogičtěji spojené například s její obchodní firmou a službou, kterou provozuje, pak jí to může přinést jisté konkurenční výhody a také přilákat zákazníky. Jako příklad lze uvést společnost West Delivery s.r.o., která provozuje pizzerii a zaregistrovala si tak doménu pizza.cz, což je pro zákazníky přístupné a snadno zapamatovatelné.

Jednoduché jedinstupňové domény byly ale poměrně brzy zaregistrovány těmi nejrychlejšími a vzhledem k tomu, že každé doménové jméno je jedinečné, další společnosti již musely být ve výběru doménového jména kreativnější. Pomalu se tedy vytvořil systém doménových jmen, která jsou tvořena většinou obchodní firmou nebo názvem produktu a služby dané společnosti.

Webová prezentace zboží a služeb na internetu představuje pro danou společnost jistou výhodu. S jejich vzrůstající důležitostí se však najdou se tací, kteří se snaží spíše zneužít faktu, že ochrana doménových jmen není nikde v zákonech výslovně zakotvena, a ani problematika doménových jmen není komplexně upravena. Proti takovému chování jsou zakotveny postupy, které ve své podstatě vychází z institutu soukromého práva.² Navíc jsou doménové spory jednou z mála oblastí, kde se preferují mimosoudní prostředky.

Ve své práci bych tak ráda nejprve představila, co to vlastně jsou domény a doménová

---

¹ World Wide Web neboli „celosvětová síť“ je systém propojení dokumentů z celého světa. Právě zde se vyvinuly standardní formy prezentací na internetu. Pomocí této sítě mohou obsah webových stránek vidět uživatelé ze všech koutů světa.

² například ochranné známky, nekalá soutěž a ochrana obchodní firmy

jména, jak se dělí a jaká je jejich funkce. Stejně jako ostatní části mé práce je však kapitola v nově vydané knize o doménových jménech a rozhodovací praxi soudních i mimosoudních orgánů.

2. DOMÉNY, DOMÉNOVÁ JMÉNA

Každé zařízení připojené k internetu má svou, tzv. IP adresu, která slouží k jeho identifikaci. IP adresa je tvořena 32 bitovým číslem, zapisovaným jako čtyři desítková čísla v rozsahu 0-255, která jsou oddělena tečkami.³ Z praktických důvodů je ale používání IP adres nevhodné, jelikož tyto dlouhé číselné kombinace si uživatelé/zákazníci jen stěží zapamatují. Proto se v prostředí internetu v osmdesátých letech vyvinul systém doménových jmen neboli DNS (Domain Name System). Pomocí něj je možno každé IP adrese přidělit jedno nebo více doménových jmen. Číselné adresy (IP adresy) jsou tedy provázány s textovými adresami a uživatel tak pro vyhledávání zadává textový název, který většinou odpovídá i hledanému obsahu. Doménové jméno může obsahovat pouze znaky „a-z“, „0-9“ a „-“, jeho délka musí být v rozmezí 2 až 63 znaků, nesmí začínat, končit, ani obsahovat dvakrát za sebou znak „-“. Doménové jméno tedy plní primárně funkci technicko-identifikační. Dalšími funkcemi jsou funkce vyhledávací, informační a propagační, a to ve vztahu k zákazníkům, kteří jsou pomocí doménového jména nasměrováni na určitou webovou stránku a informováni o jejím obsahu. Mimo to má také funkci soutěžní, má tedy i vliv na postavení soutěžitele na trhu.⁴

Doménová jména mají svoji hierarchii a jednotlivé úrovně jsou od sebe odděleny tečkami. Zprava doménového jména se vnímá od konce (tedy zprava doleva). Domény nejvyššího řádu neboli domény první úrovně (TLD – Top Level Domains) se dělí na generické, národní, infrastrukturní a tzv. nové domény nejvyššího řádu.

2.1. Generické domény (gTLD)

Prvními doménovými značkami určily skupinu, k níž subjekt patří. Jedná se o doménu .gov sloužící vládním organizacím (nyní již jen vláda Spojených států), doménu .edu, kterou si mohou zaregistrovat vzdělávací instituce, doménu .com pro komerční účely, doménu .mil pro armádu USA a konečně doménu .org pro ostatní subjekty. S nárůstem popularity internetu se po ety domény zastavil na čísle 22 a modifikovala se též pravidla pro jejich registraci – například domény .com, .org a .net se staly volně registrovatelnými pro všechny subjekty.

³ Konkrétní IP adresa může tedy například vypadat takto: „156.356.5.78“

⁴ Funkce doménových jmen viz. PELIKÁNOVÁ, Radka. Ekonomické, právní a technické aspekty doménových jmen v globální perspektivě. Vyd. 1. Ostrava: Key Publishing, 2012, 245 s. Monografie (Key Publishing). ISBN 978-80-7418-165-8, str. 18.

Všechny tyto domény přímo spadají pod společnost ICANN⁵, tedy mají jednotná pravidla registrace a řešení sporů. Domény tohoto typu mají jako obligatorní řízení UDRP⁶ a nutnost akreditace u ICANN v případě zájmu nějakého subjektu stát se registrátorem.

2.2.Národní domény (ccTLD)

Národní domény jsou určeny pro subjekty sídlící v určitém státě, jejich název je odvozen od zkratky daného státu, tedy například „cz“ pro Českou republiku. Všechny národní domény jsou dvoupísmenné a s rozvojem internetu přišla i možnost užít v doménovém jménu místní znakovou sadu, tedy například čínštinu či arabštinu. Národní domény jsou na základě smlouvy s ICANN spravovány národními organizacemi. Ty si také mohou stanovit zvláštní pravidla pro registraci a způsob řešení sporů. Chybí zde tedy prvek univerzality jako u generických domén. V České republice je autoritou spravující doménu .cz společnost CZ.NIC.⁷

Specifickou doménou je „eu“, která narušuje princip teritoriality národních domén, protože slouží celé Evropské Unii. Tato doména má četná specifika co se pravidel registrace a řešení sporů týká.⁸ Registrace byla založena na dvoufázovém principu. Tzv. sunrise period bylo prvním období, kdy si doménu „eu“ mohly zaregistrovat pouze subjekty mající korespondující ochrannou známku či jiná práva, zejména kvůli zamezení tzv. spekulativních registrací. Poté následovala tzv. landrush period, kdy byla doména „eu“ postupně otevřena všem ostatním subjektům, které však museli mít bydliště či sídlo v jedné ze zemí Evropského hospodářského prostoru.

2.3.Infrastrukturní domény

V současné době je doména „arpa“ základním stavebním kamenem internetu. Je to nejspíše jediná doména zabezpečující chod celého internetu. Má funkci základního vyhledávání domén, které spojuje v možnosti určit, jaká doménová jména jsou přiřazena určitým IP adresám.

2.4.Nové domény (new gLTD)

Novinkou roku 2011 se stala možnost registrovat si „vlastní“ domény prvního stupně, což bylo dosud plně v kompetenci společnosti ICANN. Nyní, po splnění registračních podmínek a zaplacení registračního poplatku 185 000 USD s ročním udržovacím poplatkem ve výši

⁵ ICANN neboli Internet Cooperation for Assigned Names and Numbers je nevládní organizace, které byla delegována pravomoc v oblasti IP adres a doménových jmen. Viz. bod 2.6.1.

⁶ UDRP neboli Uniform Domain-Name Dispute-Resolution Policy je proces mimosoudního řešení sporů o doménová jména zavedený společností ICANN. viz bod. 3.2.2.

⁷ viz bod 2.6.2.

⁸ Více o řešení sporů z domény „eu“ viz bod 3.2.1.

25 000 USD⁹, je možno si registrovat jako vrcholnou doménu např. obchodní firmu (.ford), geografické (.dublin) i obecné označení (.party). Od 12. ledna 2012, kdy bylo oficiálně zahájeno podávání přihlášek, které bylo omezeno na 90 dní, bylo, dle statistik ICANN¹⁰, podáno 1930 přihlášek a z toho schváleno 487 nových domén (např. .auto, .budapest, nebo .youtube). Došlo tedy k podstatnému rozšíření vrcholných domén, kterým byl dán nový prostor registrátorům a nové příležitosti pro spotřebitele. Důvodem pro zavedení nových generických domén byl za prvé zmenšující se počet volných domén druhého stupně a za druhé umožnění individualizace jednotlivých subjektů, které si nemohli zaregistrovat odpovídající doménu druhého stupně.

2.5. Domény druhého řádu (Second Level Domain)

Domény druhého řádu se nacházejí nalevo od vrcholné domény a jsou od ní odděleny tečkou.¹¹ Právě tyto domény identifikují subjekty, které si je registrovali a jsou jediné, tedy nemůže být zaregistrováno více shodných domén druhého řádu. Podle těchto domén jsou subjekty nalézány uživateli internetu a mohou tak efektivněji prezentovat své zboží i služby. Proto je třeba zajistit těmto doménám právní ochranu a zavést pravidla řešení sporů o tyto domény.

Další úroveň, tzv. subdomény¹² jsou vždy podřízeny doménám předcházející a mohou se takto vztahovat až na 127 úrovní. Toho se však v praxi většinou nevyužívá, neboť by tak doménové jméno ztratilo svoji prvotní funkci a to snadno identifikovat registrující subjekt oproti číselným IP adresám.

V některých zemích (např. Velká Británie nebo Indie) si soukromé subjekty mohou registrovat až domény třetí úrovně, domény druhé úrovně jsou vyhrazeny národním správcům (např. lze si zaregistrovat doménové jméno www.google.co.uk, ale ne www.google.uk).

2.6. Píidlování doménových jmen

Internet samotný nemá žádnou centrální správu, není tedy ani předmětem správy ve veřejné. K efektivnímu fungování internetu je však zapotřebí alespoň některé oblasti spravovat centrálně. Píidlování a správa doménových jmen se stala jednou z nich a v rukou ji mají především nestátní, soukromé instituce.

⁹ New gTLD: Applicant's Guidebook: ICANN, Internet Cooperation for Assigned Names and Numbers, oficiální stránka. [online]. [cit. 2015-01-31]. Dostupné z: <http://newgtlds.icann.org/en/applicants/agb/guidebook-full-04jun12-en.pdf>

¹⁰ Stav k 1.2.2015 - New gTLDs - Statistika programu: ICANN. [online]. [cit. 2015-02-01]. Dostupné z: <http://newgtlds.icann.org/en/program-status/statistics>

¹¹ např. doména facebook v doménovém jménu facebook.com

¹² např. po doménovém jménem blog.cz si lze zaregistrovat webovou stránku petrnovak.blog.cz, petrnovak je poté subdoménou

Registrační princip v tšinou bývá „first come, first served“, tedy kdo d ív p ijde, ten d ív mele. V registra ní fázi se tedy nezkoumá, zda má subjekt k doménovému jménu n jaké jiné oprávn ní, nap . ve form ochranné známky nebo obchodní firmy. Výjimku tvo í nap . dvoufázový systém registrace u domény „.eu“, o kterém jsem se zmi ovala d íve. U principu „first come, first served“ ásto vznikají doménové spory, kdy subjekty mající n jaké oprávn ní se na n j odvolávají a dožadují se zdržení užívání doménového jména jiným subjektem, pop . p evedení doménového jména na sebe. T mto spor m se více v uji v kapitole 3.

2.6.1. ICANN

ICANN (Internet Cooperation for Assigned Names and Numbers), voln p eloženo jako internetové sdružení pro p id lená jména a ísla, byla založena v roce 1988 a sídlí v Marina del Rey v Kalifornii, USA. Je to zast ešující organizace pro správce domén po celém sv te. Mezi její hlavní úkoly pat í p edevším „výkon inností sm ujících k posilování stability internetu, podpora a ochrana hospodá ské sout že na internetu, snaha o dosažení širokého zastoupení globální internetové komunity v internetovém prost edí a v neposlední ad též správa tzv. systému doménových jmen (Domain Name System, DNS).¹³ V ele stojí p edstavenstvo o 21 lenech.

Správa a registrace jednotlivých domén je tedy v rukou odlišných, ICANN akreditovaných registrátor a správce národních domén, na které byla tato pravomoc p enesena.

2.6.2. CZ.NIC

Správce vrcholné domény „.cz“ je v eské republice spole nost CZ.NIC z.s.p.o. , což je zájmové sdružení právnických osob založené roku 1998. Na základ smlouvy s ICANN mu tedy byla delegována pravomoc rozhodovat o registracích doménových jmen pod ccTLD.cz, zajiš ovat provoz jmenných server a zastupovat doménu .cz p i koordinaci národních a regionálních registrá a standardiza ních institucích.¹⁴

Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD.cz vydaná CZ.NIC ur ují postupy p i registraci, pravidla pro tvorbu jmen, vznik/zánik registrace a další. P sobnost sdružení byla uznána v memorandech Ministerstva informatiky a Ministerstva pr myslu a obchodu R.¹⁵

¹³ PELIKÁNOVÁ, Radka. Ekonomické, právní a technické aspekty doménových jmen v globální perspektiv . Vyd. 1. Ostrava: Key Publishing, 2012, 245 s. Monografie (Key Publishing). ISBN 978-80-7418-165-8, str. 22.

¹⁴ CZ.NIC, z. s. p. o. Stanovy zájmového sdružení právnických osob CZ.NIC. [online]. 26. 6. 2012. cit. 2015-02-1]. Dostupné z: http://www.nic.cz/files/nic/Stanovy20120612-26-schvalene_zneni.pdf. l. 4.2.

¹⁵ Memorandum s Ministerstvem informatiky eské republiky ze dne 21. 4. 2006. Dostupné z: http://www.nic.cz/files/nic/doc/Memorandum_CZ.NIC-MICR.pdf. A Memorandum s Ministerstvem pr myslu a

V současné době má sdružení 113 členů.¹⁶ U domény „.cz“ se využívá registračního principu „first come, first served“.

2.7. Právní aspekty doménových jmen

Úprava doménových jmen stejně jako celá problematika internetu zůstává ve většině právních řádů na úrovni tzv. soft law, tedy ve formě pravidel vydávaných jednotlivými organizacemi spravujícími doménová jména, tudíž právně nezávaznými a závisejícími z velké části na smluvním ujednání stran.¹⁷ Ani český právní řád není výjimkou. V žádném zákoně není obsažena legální definice doménového jména a na doménová jména a jejich ochranu je tak nutno použít obecné právní instituty. Problematika doménových jmen spadá do soukromoprávní oblasti, nebo práva a povinnosti k nim jsou vždy založeny smlouvou. „Existence doménového jména je vždy podmíněna existencí smluvního vztahu mezi držitelem a správcem příslušné domény.“¹⁸

Dle starého občanského zákoníku bylo na doménové jméno pohlíženo jako na „jinou majetkovou hodnotu“ dle ustanovení § 118. Nový občanský zákoník již tento pojem nezná a doménové jméno tedy nyní spadá do kategorie „nehmotných věcí“ dle ustanovení § 496 odst. 2.

Na právní povahu doménového jména neexistuje mezi odborníky shoda. Je tedy potřeba zvážit všechny relevantní občanskoprávní instituty, využít různých forem výkladu a dalších nástrojů teorie práva, popř. zohlednit i praxi a vlastnosti doménových jmen.¹⁹

První, a zároveň většinový názor, je ten, že právo k doménovému jménu je právem relativním, tedy závazkovým, založeným na smluvním vztahu mezi registrátorem domény a držitelem doménového jména. Druhý proud se přiklání k výkladu opačnému, tedy že doménové jméno je způsobilé být věcí v právním smyslu, a zakládat tedy absolutní věcná práva. Tomu svědčí již samotná definice věci dle nového občanského zákoníku, tedy že „v právním smyslu je vše, co je rozdílné od osoby a slouží potřebě lidí.“²⁰ V souvislosti s rekodifikací a poznáním právní povahy „věci“ doménovému jménu se k tomu přiklání i Mgr.

---

obchodu České republiky ze dne 25. 6. 2012. Dostupné z:
http://www.nic.cz/files/nic/doc/Memorandum_CZ.NIC-MPOCR.pdf.

¹⁶ stav k 1.2.2015

¹⁷ PELIKÁNOVÁ, Radka a Karel ERMÁK. Právní aspekty doménových jmen. Praha: Linde, 2000, 210 s. ISBN 80-720-1245-2. S. 36-39.

¹⁸ MATJKA, Michal. BAKER&MCKENZIE. Právo doménových jmen: Úvod do práva informačních a komunikačních technologií. Praha, 2014, powerpoint prezentace

¹⁹ PELIKÁNOVÁ, Radka. Ekonomické, právní a technické aspekty doménových jmen v globální perspektivě. Vyd. 1. Ostrava: Key Publishing, 2012, 245 s. Monografie (Key Publishing). ISBN 978-80-7418-165-8, str. 25-31.

²⁰ § 489 zákona 89/2012 Sb., občanský zákoník

Konstantin Lavrushin²¹. Ve svém článku dává doménovému jménu povahu nehmotné a movité věci. Analogicky je podobné k obchodní firmě, názvu právnické osoby, a dokonce i jménu osoby fyzické. Uvádí, že nelze vyloučit derivativní společnosti nabytí vlastnictví k doménovému jménu například prodejem i darováním. O originálních společnostech pemešlí ve dvou rovinách. První je nabytí vlastnictví vytvořením doménového jména bez známkoprávní i jiné ochrany. Toto dle něj bude věc nová, i tak ale může dojít ke střetu s právem na ochranu proti nekalé soutěži.²² Druhá rovina je vznik zpracováním jiných věcí. První „věc“ bude například doména „.cz“, druhou pak například název obchodní firmy převedený do domény druhého řádu.²³ Dle zákona se vlastníkem věci stane ten, kdo nejvíce přispěl hodnotě výsledku, což bude vlastník domény druhého řádu – v příkladu vlastník obchodní firmy Sberbank CZ s.r.o. Připouští dokonce i analogii s institutem přisluženství věci – zde by doménové jméno bylo přisluženstvím obchodní firmy Sberbank CZ s.r.o. Vychází přitom z ustanovení § 510 odst. 1: „*Přisluženství věci je vedlejší věc vlastníka u věci hlavní, je-li úlem vedlejší věci, aby se jí trvale užívalo společně s hlavní věcí v rámci jejich hospodářského určení.*“ Z hlediska ochrany doménového jména v souvislosti s jeho novou „věcnou povahou“ se dle Lavrushina zavádí možnost podat reinvizivní žalobu, tedy žalobu na vydání věci. Staví se tedy proti dosavadnímu názoru Nejvyššího soudu, který ve svém rozhodnutí dovodil, že návrhová výhra u soudu nemůže vyústit k rozhodnutí o převodu doménového jména. Zrušení registrace je dle něj dostatečně účinné.

Oproti tomuto menšinovému proudu se Prof. JUDr. Ivo Telec, Csc. v časopise Právní rozhledy vyjádřil v tom smyslu, že „*doménová jména jsou v podstatě jen zjednodušenými příklady složitých úselných internetových adres – jedinečných vlných identifikátorů – počítačových (serverů) v síti elektronických komunikací, které jsou navenek vyjádřeny „uživatelsky přívětivými“ znaky, zejména písmeny a z nich utvořenými slovy.*“²⁴ a tedy „*Ve své neexistuje právní politické dorozumění o tom, že by snad některé druhy zevnějších označení i adres, a to zrovna internetové adresy, měly být absolutně právně chráněny prostě ednictvím přiznání absolutních majetkových soukromých práv. Neznám stát, který by tak stanovil. Ani právo EU upravující doménová jména v doméně nejvyšší úrovně „.eu“ k nim nepřiznává absolutní*

²¹ LAVRUSHIN, Konstantin. Doménové jméno ve světle NOZ. Rekodifikace a praxe [online]. 2013 [cit. 2015-04-02]. Dostupné z: http://www.wk-rekodifikace.cz/images/emailing/casopisy/Rekodifikacepraxe_05_2013.pdf

²² Lavrushin zde uvádí jako příklad doménové jméno www.zluteautobusy.cz, které do práva k ochranným známkám i obchodní firmě nezasahuje, ale přesto může přispívat nekalosoutěžně.

²³ Jako příklad uvádí doménu „sberbank.cz“ tvořenou obchodní firmou Sberbank CZ s.r.o. a doménou „.cz“ – obojí jsou věcmi v právním smyslu.

²⁴ TELEC, Ivo. Občanský zákoník ve společnosti sítí, Právní rozhledy, 12/2012, Dostupný také z WWW: <http://obcanskyzakonik.justice.cz/infocentrum/media/obcansky-zakonik-ve-spolecnosti-siti/>

*majetková práva.*²⁵ a nic se na tom dle ní nemíní ani po rekodifikaci, tedy obhajuje v tšínový názor, že právo k doménovému jménu je právem relativním. Dle názoru Nejvyššího soudu právo k doméně není právem vlastnickým „*vzhledem k soukromoprávní povaze smluvně získaného práva k doménovému jménu*“²⁶. Argumentem pro ně jsou práva k doménovým jménům absolutní, má být i fakt, že registrace je časově omezená, u nejvyšších domén je to v tšínou 10 let.

K doménovým jménům se tedy dle v tšínového názoru váží relativní majetková práva i li závazky. Jde zde o majetkové plnění na základě smlouvy o poskytování služeb mezi registrátorem a registrujícím, tedy o pohledávku. Aplikují se na ně instituty postoupení, zastavení i ocenění.

Dležitě však pro budoucí vývoj bude, jak se k nové právní povaze doménových jmen postaví judikatura. Doménové jméno totiž dle nového občanského zákoníku bezesporu v cí je. Judikatura však musí určit, zda jde o věc schopnou býti předmětem věcných práv. Pokud by přiznala doménovým jménům právní povahu věci, budou se na ně aplikovat ustanovení o věcných právech hlavy druhé nového občanského zákoníku. To by mimo jiné znamenalo, že registrací doménového jména by se nabylo vlastnické právo působící vůči všem, které by se převádělo klasicky kupní smlouvou, aplikoval by se institut pronájmu nebo by bylo možné u soudu uplatnit žalobu na vydání. Bez judikatury však nelze vyvozovat žádné závěry, pojetí právní povahy doménového jména zůstává nezměnné – jedná se o relativní (závazková) práva.

Pramenem sporů o doménová jména pak bývá jejich kolize s jinými právními instituty i právy těchto osob. Nejčastěji se jedná o ochranné známky, obchodní firmy podnikatelů, nekalou soutěž i názvy právnické osoby.

3. SPORY O DOMÉNOVÁ JMÉNA

Jak jsem již nastínila v úvodu a v první kapitole, význam doménových jmen v posledních dvou desetiletích významně vzrostl, i co se podnikatelské sféry týče. Zaregistrovat si vhodné doménu, aby byla zákazníkům snadno přístupná, je dnes již téměř samozřejmostí. Není tak divu, že se rozmnožili i tzv. doménoví spekulanti, jejichž cílem je zaregistrovat si danou doménu dříve a následně ji za mnohonásobně vyšší částku prodat. Výjimkou nejsou ani případy, kdy si soutěžitel sám zaregistruje shodné i podobné doménové jméno jako jiný soutěžitel s cílem získat pro sebe konkurenční výhody a parazitovat na jeho dobrém jménu.

---

²⁵ TELEEC, Ivo, op. cit.

²⁶ Rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky spis.zn 23 Cdo 3407/2010 ze dne 19.04.2012

Toto chování je označováno jako tzv. cybersquatting. Při registraci založené na výše vysvětleném principu „first come, first served“, k těmto situacím dochází poměrně často, vzhledem k tomu, že není vyžadováno žádné oznámení registrujícího subjektu o existenci jiného práva vztahujícího se k registrované doméně.

Registrací tak mohou být poškozena tato práva:

Ň právo k názvu právnické osoby i její obchodní firm

(tzn. doménové jméno je s nimi shodné i obsahuje rozhodnou část)

Jménem právnické osoby je její název, který ji odlišuje od jiné osoby a obsahuje označení její právní formy. Při neoprávněném zásahu do práva k názvu má osoba zdržovací a odstraňovací nárok.²⁷

Obchodní firma je jméno, pod kterým je podnikatel zapsán do obchodního rejstříku. Ochrana obchodní firmy je stejná jako u nekalé soutěže (viz. níže).²⁸

Co se práva k obchodní firmě týká, je chráněno i před klamavostí a zaměnitelností, tudíž doménové jméno nemusí být totožné s obchodní firmou podnikatele, stačí pouze, že vyvolává klamnou domněnku o osobě podnikatele nebo o existenci souvislosti s ním.²⁹

Ň právo k ochranné známce

(v textové i kombinované podobě – doménové jméno obsahuje shodný i podobný textový prvek)

Ochranné známky jsou v českém právním řádu upraveny zákonem č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách. Relevantní z hlediska ochrany doménových jmen jsou ochranné známky slovní (sestavující z písmen, číslic i jejich kombinace) i kombinované (obsahující slovní a grafické prvky).³⁰ Rejstřík ochranných známek je veden Úřadem pro průmyslového vlastnictví³¹. I bez registrace je poskytována ochrana tzv. všeobecně známým známkám.

K vymáhání práv z ochranných známek slouží ustanovení o nekalé soutěži (viz. níže) a ustanovení zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví. Na základě tohoto zákona tak má vlastník ochranné známky ve vztahu k doménovému jménu právo domáhat se zdržení užívání doménového jména třetí osobou a zrušení jeho registrace.

²⁷ § 132 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník

²⁸ § 423 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník

²⁹ viz § 424 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník

³⁰ § 1 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách

³¹ případně Mezinárodní úřad Světové organizace duševního vlastnictví v Ženevě a Úřad pro harmonizaci vnitřního trhu v Alicante

Je také potřeba zohlednit technickou stránku a to, jak jsou doménová jména tvořena, tudíž dle rozhodnutí Nejvyššího soudu je chráněno doménové jméno www.ceskapojistovna.cz na základě ochranné známky Česká pojišťovna, a.s., byť je toto označení bez diakritiky.³²

Ň právo k podobnému dříve registrovanému doménovému jménu

Může se jednat například o typosquatting, kdy spekulant využívá běžných lidských překlepů a registruje si tzv. překlepovou doménu. Jedná se například o zdvojení/ztrojení písmen za sebou, záměnu znaků, které jsou na klávesnici umístěny vedle sebe či záměnu číslice 0 a písmene O. (například www.aaaataxi.cz)

Ň obecně nekalá soutěž

Zde musí být kumulativně naplněny znaky generální klauzule³³. Že se jedná o styk v hospodářské soutěži, a tedy se institut nekalé soutěže může použít i na doménová jména, soud dovodil již z rozhodnutí subjektu si „nekalé“ doménové jméno registrovat a narušit tak soutěžní postavení subjektu s oprávněním z titulu ochranné známky i obchodní firmy.³⁴

Z jednotlivých skutkových podstat nekalé soutěže pak nejvíce připadají v úvahu klamavá reklama, vyvolání nebezpečné záměny či parazitování na pověsti. Zákazníci se mylně domnívají, že zboží nebo služby jsou poskytovány jiným soutěžitelem, mají nějakou konkrétní vlastnost či pochází z určitého místa a uživatel domény dosahuje zisku, kterého by jinak nedosáhl.

V rámci ochrany proti nekalé soutěži lze tedy požadovat zdržení se nekalé soutěže, odstranění závadného stavu, přiměřené zadostiučinění, náhradu škody či vydání bezdovodného obohacení.³⁵

A jak se tedy proti těmto zásahům do práv bránit? Prvním krokem by mělo být zaslání výzvy tomu, kdo našemu právu (a již k ochranné známce nebo například obchodní firmě) škodí držbou parazitujícího doménového jména, aby zrušil svou registraci. Výhrůžka soudním nebo mimosoudním řízením může držitele odradit od pokračování v jeho nelegální činnosti, i upozornit držitele, který nic špatného ani provádět nezamýšlel, že se dostal do střetu s právem někoho jiného. Pokud je ale výzva neúčinná, jsou nasaditelná další řešení - alternativní řešení sporů neboli ADR, nebo soudní cesta.

³² Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 8. 2004. Sp.zn.: 2 Cm 290/2001-39. Dostupné také z WWW: <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=218427>

³³ Jednání (I) v hospodářském styku, (II) v rozporu s dobrými mravmi soutěže a (III) způsobit újmu soutěžiteli nebo zákazníkovi, viz. § 2976 odst. 1

³⁴ více viz. Jansa, Lukáš, JUDr. Spor o doménové jméno kaufland.cz.[online]. 03.09.2007, [cit. 2015-02-02]. Dostupný z WWW: <http://www.pravoit.cz/article/spor-o-domenove-jmeno-kaufland-cz>

³⁵ § 2988 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník

3.1. Mimosoudní řešení spor o doménová jména z domény .cz

Spory o doménová jména z domény „.cz“ byly tradičně řešeny prostřednictvím rozhodčího řízení u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky. Bylo rychlé a jednoduché, probíhalo online bez nutnosti fyzické ústí stran sporu a rozhodci byli odborníci na problematiku doménového práva. Spor tak trval namísto několika let u soudu pár měsíců.

Pokud měl někdo pocit, že je držitelem doménového jména zkrácen na svých právech, například ke své obchodní firmě či ochranné známce, mohl si vybrat, zda spotřebuje řešit soudní cestou, či využije výše zmíněné rozhodčí řízení. Tak to stanovila Pravidla alternativního řešení sporů vydaná zájmovým sdružením CZ.NIC, jakožto správcem domény „.cz“. Oproti tomu držitel domény již svou registrací automaticky souhlasil s těmito pravidly a podroboval se rozhodčímu řízení u jiným tzv. veřejné rozhodčí nabídky. Tu potom navrhovatel, který si zvolil cestu rozhodčího řízení, formálně přijímal. Pokud si strany zvolily rozhodčí řízení, nebyla zde již možnost jít se sporem k soudu.³⁶ Byl také vyloučen meritorní přezkum rozhodčího nález soudem. Zkrátka, pokud bylo jednou zvoleno rozhodčí řízení jako řešení sporu, nešlo už toto rozhodnutí zvrátit.

V roce 2013 si ale na tuto situaci posvětil Nejvyšší soud.³⁷ Blíže zkoumal zejména zmíněnou veřejnou rozhodčí nabídku. Podrobením se Pravidlům alternativního řešení sporů tak totiž držitel doménového jména přijal nabídku k uzavření rozhodčí smlouvy ve specifickém neuritému okruhu osob. Nešlo ale, jak dovodil Nejvyšší soud, o veřejný návrh o uzavření smlouvy³⁸. Podle Nejvyššího soudu není adresným vyjádřením veřejně řešit spory prostřednictvím rozhodčího řízení fakt, že s tím držitel souhlasí ve smlouvě se správcem domény při registraci doménového jména. Navíc je potřeba i souhlasu druhé strany s podrobením se pravomoci Rozhodčího soudu, a tedy formálně přijetí veřejné nabídky.³⁹

Tato nabídka byla navíc neodvolatelná, což Nejvyšší soud vnímal jako porušení kogentního ustanovení obchodního zákoníku.⁴⁰ Ten také požaduje smlouvu pro přijetí veřejné nabídky, nebo alespoň smlouvu „přijetí“, pokud konkrétní nebyla stanovena. Soud však

³⁶ Dle ustanovení § 106 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád totiž zahájení rozhodčího řízení představuje přezkoumání zahájení řízení soudního.

³⁷ Rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky spis. zn. 23 Cdo 3895/2011 ze dne 17. 3. 2013, Dostupné také z WWW:

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/3B223B1337699200C1257C7E003D58A4?openDocument&Highlight=0,

³⁸ Dle § 276 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník

³⁹ Dle § 278 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník

⁴⁰ Ustanovení § 277 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, dle kterého „lze ve veřejný návrh odvolat, jestliže navrhovatel odvolání oznámí před přijetím veřejného návrhu zprávu o něm, kterým byl ve veřejný návrh zveřejněn“.

neshledal, že by se podání žaloby dalo považovat za přijetí veřejné nabídky vzhledem k časovému odstupu od registrace doménového jména. Pro odporčí obcházení zákona stanovoval občanský zákoník 40/1964 Sb. v § 39 absolutní neplatnost, a tu zde Nejvyšší soud shledal.

Názor Nejvyššího soudu byl tedy takový, že „zavázal-li se držitel doménového jména ve smlouvě s registrátorem neodvolatelně veřejně podrobit pravomoci Rozhodčího v rozhodčím řízení v případě, že tímto osobou napadne doménové jméno držitele, ..., tímto osobou písemně projeví vůči držiteli v případě, že se podrobit se pravomoci tohoto rozhodčího soudu v dané věci s tím, že zahájí takový spor u tohoto rozhodčího soudu a tímto osobou takový spor u rozhodčího soudu zahájila, nebyla tímto postupem mezi držitelem doménového jména a touto tímto osobou uzavřena rozhodčí smlouva.“⁴¹

Podle Nejvyššího soudu se také nemohlo jednat o smlouvu ve prospěch této osoby, jak zprvu dovodil odvolací soud.⁴² Tato „tímto osobou“ zde totiž musí být na základě objektivních kritérií alespoň určitelná, když už ne přímo určena. To zde ale neplatilo. Nejvyšší soud tak označil veřejnou rozhodčí nabídku jako jednostranný neadresovaný právní úkon a rozhodčí smlouvu uzavřenou na jejím základě jako neplatnou. To znamenalo konec pro řešení doménových sporů z domény „.cz“ prostřednictvím rozhodčího řízení.

Bylo tedy třeba vyřešit nastálou situaci. Sdružení CZ.NIC (správce domény „.cz“) a Rozhodčí soud proto vytvořily nový systém alternativního řešení sporů, který zakomponovaly do Pravidel alternativního řešení sporů pro domény „.cz“ s účinností od 1. března 2015. Tento systém již odpovídá světovým standardům řešení doménových sporů. Je velmi podobný systému UDRP (z generických domén) i ADR.eu (z domény „.eu“), o kterých se zmíní níže.

Nejde tedy o formu rozhodčího řízení podle zákona o rozhodčím řízení, i když je k němu stále využívána online platforma Rozhodčího soudu. Řízení je založeno na smluvním základě a lze v něm nárokovat pouze zrušení registrace doménového jména nebo převod doménového jména na žalobce. Nelze požadovat náhradu škody ani náklady řízení. Spory řeší tzv. experti, buď samostatně nebo v tříčlenném panelu. Jsou to nezávislí odborníci na doménové právo, jejich seznam je veden Rozhodčím soudem. V současné době je jich na tomto seznamu dvacet. Ti se poté při rozhodování řídí řádem pro řešení sporů o domény .cz, které vydal Rozhodčí soud.

Další změnou je, že zahájení, vedení, ani ukončení sporu v tomto řízení nepředstavuje

⁴¹ Rozhodnutí Nejvyššího soudu spis. zn. 23 Cdo 3895/2011 ze dne 17. 3. 2013

⁴² Dle ustanovení §50 zákona 40/1964 Sb., občanský zákoník

pekážku pro zahájení paralelního soudního sporu u obecného soudu. Vydané rozhodnutí také není exekucí s právním titulem pro výkon rozhodnutí.

ízení podléhá poplatkové povinnosti. Poplatky se liší dle počtu sporných doménových jmen a také, zda rozhoduje jeden expert či panel. Pohybují se tak v rozmezí několika desítek až stovek tisíc Kč. ízení se zahajuje na návrh, kde musí být uvedeno, jeho se navrhovatel dovolává a proti komu, popřímo do jakých jiných práv je mu zasahováno. Pokud je návrh formálně správný a je zaplacen poplatek, Rozhodčí soud (v těchto sporech označován jako Správce) pošle návrh odpovírci (tedy držiteli doménového jména), aby se k němu vyjádřil. Na to má tři dny. Pokud má návrh formální nedostatky, má navrhovatel sedm dní na to, je napravit, jinak se řízení zastaví. Po této proceduře je jmenován expert dle interních pravidel Správce, musí být ověřena jeho nestrannost a nezávislost. Vybrán musí být objektivním, transparentním a nediskriminujícím způsobem. Pokud navrhovatel nebo odpovírci uhradí zvýšený poplatek a chce, aby spor řešil panel expertů, každá strana jmenuje jednoho experta a poslední je určen dle postupu Správce. Správcem je také určeno datum, do kdy má expert rozhodnout, nenastanou-li mimořádné okolnosti. Expert může provádět vlastní šetření, vyžádat si další tvrzení stran, za velice mimořádných okolností a je-li to nezbytné, ústní jednání. Expert rozhoduje na základě předložených dokumentů, v souladu s řádem, registračními pravidly CZ.NIC a platnými právními předpisy. Pokud nenastanou mimořádné okolnosti, expert rozhodne do tří dny a své rozhodnutí zašle Správci, který je pak doručí stranám do pěti dnů.

Pokud se navrhovatel rozhodne využít nové alternativní řešení sporu, je třeba podat zvláštní návrh sdružení CZ.NIC na blokadu domény, nedochází k ní automaticky. Žádá se o ní pomocí speciálního formuláře dle čl. 20 Pravidel registrace sdružení CZ.NIC. Blokace je časově omezená, a to na čtyři měsíce, o opětovnou blokadu lze požádat až rok po konci blokace předchozí. Pokud se se sporem obrátí na soud, připadá v úvahu podání předložení opatření.⁴³ To je výhodné v případě, pokud je spor složitější a dá se předpokládat, že bude i časově náročnější.

3.2. Mimosoudní řešení sporů z ostatních domén

V této práci jsem se z rozsahového hlediska rozhodla podrobněji vnovat domény „.cz“, nicméně nová Pravidla alternativního řešení sporů vycházejí a inspiroují se dalšími systémy, zejména řešením sporů z domén „.eu“ a generických domén nejvyššího stupně. Proto se o nich krátce zmíním.

---

⁴³ viz. bod 3.3. – Soudní řešení

Jde o mimosoudní řešení spor, vedle nichž lze spor svést i národním obecným soudem.

3.2.1. Doména „.eu“

Spory o doménová jména z domény „.eu“ jsou regulována nařízením Evropské komise.⁴⁴ Pouze subjekt schváleným EURidem⁴⁵ může být na základě objektivních, transparentních a nediskriminačních kritérií udělena pravomoc rozhodovat spory z domény „.eu“. V současné době je tímto vybraným subjektem pouze Rozhodčí soud pro Hospodářské komory a Agrární komory. Má pro to od roku 2006 speciální ADR Centrum pro řešení sporů týkajících se doménových jmen .eu. Alternativní řešení sporů je povinné pro držitele doménového jména, žalobce si může vybrat, zda ho využije, nebo se sporem půjde k soudu.

„Doménové jméno může být předvedeno na žalobce je-li shodné s zaměřitelnými označeními, které používá ochrany dle práva Společenství a členských států a

- *bylo zaregistrováno bez oprávněného zájmu na tomto doménovém jménu ze strany jeho držitele; nebo*
- *bylo zaregistrováno nebo je užíváno ve zlé víře (např. za účelem prodeje žalobci za cenu převyšující registrační poplatek)“.*⁴⁶

řízení může být vedeno v kterémkoli úředním jazyce Evropské unie. Probíhá, stejně jako ADR z domény „.cz“, na online platformě Rozhodčího soudu, tedy elektronicky a je zpoplatněno. Nejdéle do pěti dnů od podání žaloby je nutno informovat EURid o detailech sporu. Na základě toho EURid zablokuje příslušné doménové jméno po dobu řízení. Spory rozhoduje buď jednolenný anebo třílenný senát. Žalovat lze jen na zrušení doménového jména i na jeho převod. Během řízení se mohou strany pokusit o smír a to buď bez přerušení řízení nebo s ním. Rozhodnutí senátu jsou konečná a pro strany závazná. Odvolání není přípustné, nevyklouje se však vedle ADR též zahájení soudního řízení. Každé rozhodnutí má též krátké shrnutí v anglickém jazyce, celé znění je poté dostupné na webových stránkách. Pokud rozhodnutí přiznává nárok na zrušení nebo převod doménového jména, je na jeho vykonání 30 dnů, avšak nevykoná se, zahájila-li žalovaná strana příslušné soudní řízení.

Seznam rozhodců vede Rozhodčí soud. Rozhodci musí být nestranní a nezávislí, jsou též vázáni mlčenlivostí. V průměru trvá řízení čtyřmi měsíci.⁴⁷

⁴⁴ Nařízení (EC) 733/2002 o implementaci .eu TLD a Nařízení Komise 874/2004 „Public Policy Rules“

⁴⁵ nezisková organizace založená Evropským společenstvím, správce domény „.eu“

⁴⁶ MAT JKA, Michal. BAKER&MCKENZIE. *Právo doménových jmen: Úvod do práva informačních a komunikačních technologií*. Praha, 2014, powerpoint prezentace

⁴⁷ EURid: Spory o doménová jména. [online]. [cit. 2015-03-28]. Dostupné z: <http://www.eurid.eu/cs/drzitele-eu/spory-o-domenova-jmena>

3.2.2. Generické domény nejvyšší úrovn

V předchozí kapitole jsme si uvedli, že generické domény nejvyšší úrovn jsou pod správou společnosti ICANN. Ta je však spravuje prostřednictvím schválených správců.⁴⁸ Pokud vznikne spor z nějaké takové domény, může se navrhovatel obrátit klasicky na soud nebo využít alternativní řešení spor – zde se mu říká UDRP neboli Jednotné zásady pro řešení spor týkajících se doménových jmen, anglicky „Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy“, který bylo přijato již v roce 1999. Procesní právní pravidla pro uplatnění tohoto řešení se nazývají The Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy – RUDRP, tedy Pravidla Jednotných zásad řešení spor o doménových jménech. Jsou to pravidla platná mezi registrátorem⁴⁹ a zákazníkem neboli tím, kdo si chce registrovat doménové jméno s generickou doménou nejvyšší úrovn (např. .net nebo .com). Akreditovaná soudišta jsou v současné době tyto: National Arbitration Forum neboli Národní arbitrážní fórum (USA), Asian Domain Name Disputes Resolution Center neboli Asijské centrum pro rozhodování spor o doménová jména⁵⁰, WIPO⁵¹ a Rozhodčí soud při Hospodářské komoře a Agrární komoře v Praze. Jazykem řízení je nejčastěji jazyk registrační smlouvy „*V rámci UDRP může být doménové jméno provedeno na žalobce, pokud:*

- *je shodné i zamítnuté se ochrannou nebo servisní známkou, k níž má žalobce právo; a*
- *držitel nemá žádné právo i oprávněný zájem k doménovému jménu; a*
- *doménové jméno bylo zaregistrováno ve zlé víře.“⁵²*

Pokud je toto splněno, navrhovatel se může se svou stížností obrátit na jedno ze čtyř výše zmíněných akreditovaných soudišť. Poplatek činí od 1000 – 2000 USD. Příslušný arbitér kontaktuje držitele domény a ten má 20 dní na to se vyjádřit. Mlčení tu znamená souhlas, tudíž promeškání této lhůty znamená výhru sporu na straně navrhovatele. Pokud se držitel domény ozve, jsou vybráni 3 arbitři a za ně arbitrážní řízení. UDRP řízení vzniklo zejména jako alternativa zdoluhavému a nákladnému soudnímu řízení, zakládá si tedy na tom, že pokud nenastanou nepředvídané komplikace, výsledek je většinou znám do dvou měsíců. Je to dáno také tím, že arbitři jsou specialisté na oblast práva duševního vlastnictví.

⁴⁸ například pro domény .com a .net je to společnost VeriSign

⁴⁹ Pravidla UDRP jsou součástí registračních smluv všech registrátorů akreditovaných ICANN. V České republice je tímto akreditovaným registrátorem společnost Gransy, s.r.o. d/b/a subreg.cz.

⁵⁰ Má pobočky v Pekingu, Hongkongu a Soulu.

⁵¹ neboli Světová organizace duševního vlastnictví pod OSN. Byla založena v roce 1967, aby vykonávala dozor v oblasti ochrany autorských práv a práv duševního vlastnictví. Sídli v Ženevě a má 188 členských států.

⁵² MATJKA, Michal. BAKER&MCKENZIE. *Právo doménových jmen: Úvod do práva informačních a komunikačních technologií*. Praha, 2014, powerpoint prezentace

Vedle jednotných procesních pravidel UDPR nechává ICANN prostor i samotným registrátorům, aby si stanovili tzv. doplňková pravidla (supplemental rules), která se zabývají zejména technickými otázkami, které nejdou řešit globálně, například ustanovení rozhodců, platba poplatků i publikace rozhodnutí.

Novinkou z roku 2013 je řízení pro vlastníky ochranných známek – URS neboli Uniform Rapid Suspension (Systém). Je to v podstatě zjednodušená verze UDRP řízení, rozhodnutí je však rychlejší a méně nákladné. Musí však být jasné, že byla porušena práva k ochranné známce, jinak se řízení vede standardními postupy. Jediným nárokem, který lze v tomto řízení uplatnit, je zablokování doménového jména po zbývající dobu jeho registrace.

3.3.Soudní řešení

Alternativní řešení spor je pro svou rychlost, jednoduchost a efektivnost velice oblíbené pro řešení spor o doménová jména. Nicméně i pokud si ho navrhovatel zvolí, není to podmínkou pro zahájení soudního řízení. Pravomoc soud řešit tyto spory zakládá § 70 občanského soudního řádu, který stanoví, že soudy projednávají spory a jiné právní věci vyplývající z poměrů soukromého práva, pokud tuto pravomoc zákon nesvůjce jinému orgánu. U soudu se bude navrhovatel domáhat ochrany práv k ochranné známce nebo jiných práv vyplývajících z práva duševního vlastnictví, práva k názvu právnické osoby nebo její obchodní firmy, i obecně práv porušených nekalou soutěží a jinými jednáními. Všechny tyto spory spadají pod agendu krajských soudů jako soud prvního stupně⁵³, tudíž je třeba se se žalobou obrátit přímo na něj. Vymáhání práv z práva duševního vlastnictví upravuje speciální zákon⁵⁴, který zakládá výlučnou místní a věcnou působnost Městskému soudu v Praze. Ten bude poté rozhodovat ve specializovaném senátu. Odvolací instancí je poté soud vrchní. Dovolává se k Nejvyššímu soudu.

Výhodou soudního řešení je možnost podat návrh na předběžné opatření dle § 74 a násled. občanského soudního řádu. Ten je možno podat, je-li třeba, aby byly poměry účastníků upraveny již během řízení, nebo je-li zde hrozba ohrožení výkonu soudního rozhodnutí. Takto je možné požádat o zablokování sporného doménového jména do rozhodnutí soudu, tedy jeho držitel s ním nebude moci disponovat. V tiskové zprávě bývá formulováno tak, že je zakázáno užívat sporné doménové jméno vyjma provedení na žalobce. Předběžným opatřením mohou být také ukládány povinnosti třetím osobám.⁵⁵ Zde připadá v úvahu uložit správci domény, aby zastavil realizaci provedení doménového jména ze žalovaného na jinou osobu vyjma žalobce.

⁵³ dle § 9 odst. 2 písm. g), h), i) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád

⁵⁴ zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z práva duševního vlastnictví

⁵⁵ § 76 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů

Pro p edb žné opat ení je t eba složit jistotu na ú et soudu pro p ípad, že by p edb žným opat ením vznikla újma. Ta je 10.000,- K a tam, kde jsou subjekty podnikatelé je to 50.000,- K . P edb žné opat ení je okamžit vykonatelné, nezkoumá se protiprávnost.

Po podání žaloby už spor probíhá jako jakékoli jiné civilní soudní ízení. Navrhovatel musí dokázat, že má k doménovému jménu n jaké jiné, zákonem chrán né právo a že jej držitel doménového jména porušuje. ízení ale obvykle trvá déle než alternativní ešení spor , také díky možnosti následného odvolání a dovolání. Spor se tak m že táhnout i n kolik let.

V soudním ízení lze požadovat zejména zdržení se užívání doménového jména, odstran ní webových stránek uv ejn ných pod doménovým jménem a p evod na t etí osobu. P evod doménového jména na navrhovatele soudy asto p iznávaly, nicmén po rozhodnutí Nejvyššího soudu⁵⁶, který stanovil, že prvotní cíl má být p edevším obnovení p edešlého stavu (*restitutio in integrum*), ehož lze dosáhnout odregistrováním doménového jména, p evod na žalobce je již nad rámec tohoto požadavku. CZ.NIC tedy upravil svá pravidla tak, že po rozsudku soudu, který p iznává nárok navrhovateli a na izuje odregistrovat dané doménové jméno, b ží ochranná lh ta jeden m síc, kdy si uvoln nou doménu m že zaregistrovat pouze vít z sporu.⁵⁷

Dopl ujícími nároky m že být poté nap íklad náhrada škody, vydání bezd vodného obohacení i náhrada náklad ízení.

4. ROZHODOVACÍ PRAXE

V rozhodovací praxi soudních i mimosoudních orgán jsou v pop edí zejména dva aspekty – oprávn ný zájem a zlá víra. Oprávn ný zájem se snaží prokázat držitel doménového jména, na kterého byla žaloba podána. Tím m že být fakt, že držitel doménového jména již p ed sporem užíval doménové jméno k propagaci svého zboží i služeb, nebo se k tomu prokazateln p ipravoval. Musel být p itom ale v dobré ví e, že nezasahuje do práv nikoho dalšího. Dalším p íkladem oprávn ného zájmu je, pokud je držitel doménového jména pod tímto názvem obecn znám, ale nemá zakotvenu žádnou právní ochranu jako nap . ochrannou známku. Tuto „obecnou známost“ je však také t eba prokázat, stejn jako dobrou víru. Oprávn ným zájmem je i to, pokud držitel doménové jméno využívá k legitimním,

⁵⁶ Rozhodnutí Nejvyššího soudu eské republiky spis. zn. 23 Cdo 3407/2010 ze dne 19.04.2012, Dostupné také z WWW:

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/4083762A80E4C100C1257A4E006ACD3A?openDocument&Highlight=0

⁵⁷ CZ.NIC, z. s. p. o. *Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD . cz.* [online]. 1. 12. 2012. [cit. 2013-03-28]. Dostupné z: http://www.nic.cz/files/nic/doc/Pravidla_registrace_CZ_DSDng_20121201.pdf

nekomerčním, ospravedlnitelným ú el m bez cíle n koho poškodit na jeho právech i dosáhnout zisku.

Naopak navrhovatel se snaží prokázat, že držitel drží doménové jméno neoprávn ěn ě, nejlépe ještě ve zlé ví e. P íkladem takové zlé víry m ě že být nap ě. pokud si držitel doménové jméno zaregistruje za ú elem prodeje osob ě, která má k ozna ění jiné právo (nap ě. je to její obchodní firma) za cenu vyšší než je cena registrace. Zlou vírou je také úmysl registrací doménového jména poškozovat podnikání konkurenta ě i zabra ůvat majiteli ochranné známky doménu využívat (pokud se to d ě je opakovan ě). V neposlední ad ě se o zlou víru jedná, pokud držitel doménového jména zneužívá toho, že návšt ěvní stránku navštíví v omylu, že se jedná o stránky ur ěité služby ě i výrobku, ale je zde umíst ěna nap ě. reklama, která návst ěvníky naláká na stránky držitele.

Existence ochranné známky tedy automaticky neznamená nárok na p ěvod doménového jména. Je t ěeba prokázat spekulativní registraci, tedy registraci ve zlé ví e. Pokud existuje právo z ochranné známky a koliduje s právem k obchodní firm ě, uplatní se registra ění princip „first come, first served“ bez ohledu na to, zda byla d ěíve registrována ochranná známka nebo obchodní firma. Zjiš ůvalo by se ale poté, zda registrace toho ěi onoho nebyla pouze ú elová.

Jak orgány rozhodují v praxi, se pokusím demonstrovat na následujících p ípadech doménových spor ě :

- **spor o doménové jméno kaufland.cz**⁵⁸

V roce 2005 se žalující spole nost Kaufland ěeská republika v.o.s. domáhala u soudu zákazu užívání doménového jména kaufland.cz a jeho p ěvodu na sebe na žalované spole nosti ha-vel internet s.r.o. Kaufland argumentoval ochrannými známkami, dále také držbou dalších domén druhého ěádu kaufland, ale pod doménami nap ě. pl ě i .de. Jednání spole nosti ha-vel dle Kauflandu vedlo k blokaci plnohodnotné prezentace jeho podnikání a napl ůvalo generální klauzuli nekalé sout ěže, konkrétn ě parazitování na dobré pov ěsti. Spole nost ha-vel argumentovala absencí konkurence mezi subjekty, nepr ěkazností nekalé sout ěže a dále na „*nemožnost porušení práva na svobodné rozvíjení sout ěžní ěinnosti pro odlišnost firmy spole nosti Kaufland od zn ění doménového jména (tj. Kaufland ěeská republika v.o.s a domény kaufland.cz)*“.⁵⁹ M ěstský soud v Praze, a posléze i odvolací Vrchní soud v Praze rozhodly ve prosp ěch spole nosti Kaufland a p íkázal spole nosti ha-vel, aby se zdžela užívání doménového jména kaufland.cz a rozhodl o p ěvodu doménového jména.

⁵⁸ LUKÁŠ, Jansa. Spor o doménové jméno kaufland.cz. AK Jansa, Mokřý, Otev ěel & partne ěi s.r.o. Právo IT [online]. 2007 [cit. 2015-04-05]. Dostupné z: <http://www.pravoit.cz/article/spor-o-domenove-jmeno-kaufland-cz>

⁵⁹ LUKÁŠ, Jansa. Spor o doménové jméno kaufland.cz. AK Jansa, Mokřý, Otev ěel & partne ěi s.r.o. Právo IT [online]. 2007 [cit. 2015-04-05]. Dostupné z: <http://www.pravoit.cz/article/spor-o-domenove-jmeno-kaufland-cz>

Argument, že generální klauzule nekalé soutěže nebyla naplněna, vyvrátil tím, že konstatoval, že hospodářská soutěž mezi subjekty vznikla právem registrací doménového jména kaufland.cz společností ha-vel. Navíc bylo toto doménové jméno zaregistrováno v doména úmyslně v reakci na vstup žalobce na český trh. Společnost ha-vel registrovala jméno ve zlé víře, nebo neměla žádný právní důvod si toto doménové jméno registrovat a byla tím způsobila vyvolat nebezpečí záměny a parazitování na pověsti.

- **spor o doménové jméno ceskapojistovna.cz⁶⁰**

Právě podobně jeden z nejznámějších sporů a také první meritorní rozhodnutí českých soudů v této problematice. V roce 2000 si doménové jméno ceskapojistovna.cz zaregistrovala čistě spekulativní fyzická osoba. Česká pojišťovna pak vlastnila ochranné známky s tímto známkem. Soud prvního stupně i odvolací soud poté přikázali držitelům doménového jména, aby se zdrželi jeho užívání a společnost CZ.NIC, aby převedla doménové jméno na českou pojišťovnu. Nejvyšší soud ale toto rozhodnutí (ale i mnohá další, viz předchozí spor o doménové jméno kaufland.cz) v podstatě vyvrátil svým rozsudkem ve sporu o doménové jméno globtour.cz⁶¹ v roce 2012, kde naopak judikoval, že povinnost zrušit registraci doménového jména je sama o sobě dostačující. Účelem nápravy závadného stavu je především obnovení stavu předcházejícího, nelze tedy uložit převedení domény na žalobce

- **spor o doménové jméno oskar.cz⁶²**

Po vstupu nového mobilního operátora Oskar (společnost český mobil a.s.) na trh v roce 2000, si společnost začala nárokovat doménové jméno oskar.cz, kterou již ale držela pardubická společnost Oskar s.r.o., od roku 1997. Ta měla také zaregistrovanou ochrannou známku Oskar, byť svou převodní (školicí) funkcí již neprovozovala a stránky nebyly aktivní. Jednání obou společností o mimosoudní vyrovnání nedopadlo úspěšně, neboť každá z nich měla jinou představu a cenu za převedení domény. Požadavky společnosti Oskar s.r.o. se vyšplhaly až k 10 mil. Kč. Žaloba ale nebyla úspěšná, protože společnost český mobil se nepodařilo prokázat spekulativní registraci domény ani zlou vírou ze strany společnosti Oskar s.r.o. Nakonec tedy došlo k mimosoudnímu vyrovnání.

---

⁶⁰ Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze spis.zn.: 2 Cm 290/2001-39 ze dne 10. 8. 2004, Dostupné také z WWW: <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=218427>

⁶¹ Rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky spis.zn. 23 Cdo 3407/2010 ze dne 19.04.2012, Dostupné také z WWW: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/4083762A80E4C100C1257A4E006ACD3A?openDocument&Highlight=0

⁶² ZEMAN, Mírek. 2012. Oskar získal doménu oskar.cz. lupa.cz. [online]. Internet Info, s.r.o., 2012 [cit. 2015-04-06] <http://www.lupa.cz/clanky/oskar-ziskal-domenu-oskar-cz/>

- **spor o doménové jméno bilezbozi.com**⁶³

V roce 2002 žalovala společnost provozující stránku bilezbozi.cz (kde nabízela domácí elektrospotřebiče) společnost, která si zaregistrovala doménové jméno bilezbozi.com pro nekalosoutěžní jednání ve formě parazitování na dobré pověsti. Jednalo se totiž o shodný podnikání a docházelo ke klamání zákazníků, kteří se dostali na stránky žalovaného a mylně se domnívali, že jde o stránky žalobce. Žalobce k označení vlastnil i ochrannou známku. Žalobci bylo poskytnuto finanční zadostiučinění ve výši 200.000,- Kč, vzhledem k tomu, že žalovaný přestal stránku bezhříšně provozovat. NS přitom také dovodil, že české soudy nejsou příslušné rozhodovat o doméně .com

- **spor o doménové jméno sberbank.cz**⁶⁴

Společnost Sberbank oznámila v roce 2008 expanzi z Ruska na západ. Ke jménu Sberbank vlastnila i ochrannou známku. Zanedlouho na to si žalovaný Pavel Juránek zaregistroval doménové jméno sberbank.cz skrze svou společnost Sberbank s.r.o., na níž údajně provozoval odpadové hospodářství, byť reálně společnost nevyvíjela žádnou další aktivitu. Sberbank tedy musela využívat prozatímní doménu sberbankcz.cz, s čímž se ale nechtěla spokojit. Spor se vedl u Rozhodčího soudu prostřednictvím rozhodčího řízení a po zhruba pětiletých sporech společnost Sberbank spor vyhrála a doménové jméno na ní bylo převedeno.

5. ZÁVĚR

Ve své práci jsem se pokusila stručně vyjasnit pojem domény a doménového jména, nastínit, jak se řeší případné spory a jaká je soudní rozhodovací praxe soudních a mimosoudních orgánů v této problematice. Doménové právo, přestože je poměrně mladým odvětvím, výrazně nabývá na významu z hlediska prezentace společností v prostředí internetu za účelem zvyšování povědomí o svých produktech i službách, a následným zvyšování zisků. Je to také odvětví dynamické, neboť prvotně vytvořené normy jsou stále modifikovány, tedy alespoň částečně, co se domény „.cz“ týče. Důležitým je například rozhodnutí Nejvyššího soudu z roku 2012, které stanovilo, že nelze uložit v rozhodnutí povinnost převést doménové jméno na navrhovatele, pokud spor vyhrál. Dále lze tedy žalovat pouze zrušení registrace a poté využít lhůtu, po kterou je umožněno registrovat doménové jméno pouze

⁶³ Rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky spis. zn. 32 Odo 447/2006 ze dne 3. 5. 2006, Dostupné také z WWW: <http://kraken.slv.cz/32Odo447/2006>

⁶⁴ HOVORKA, Jiří. Sberbank vyhrála spor o doménu. Trik se Sberbank nepomohl. In: Aktualne.cz: Zprávy [online]. 2014 [cit. 2015-04-06]. Dostupné z: <http://zpravy.aktualne.cz/ekonomika/sberbank-ziskala-jednoduchou-domenu-porazila-sber-bank/r~f746fa36be6511e3b6f8002590604f2e/>

výherci sporu.

Během psaní této práce se dokonce zmínil obsah celé jedné kapitoly a to řešení sporů o doménová jména z domény .cz. Již v roce 2013 rozhodl Nejvyšší soud o protiprávnosti rozhodčích smluv, které svěřovaly spor o doménová jména do rukou Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR. Od března 2015 tedy platí nová pravidla, rozhodčí řízení už se vůbec neuplatňuje a místo toho nastupuje svobodný formát alternativního řešení sporů. I přes to, že doménové právo je v dnešním světě čím dál tím důležitější, jeho úprava se stále pohybuje v rovině „soft law“, pravidla jsou upravována jednotlivými registrátory a jsou jediným zdrojem hmotného práva pro rozhodování orgánů oprávněných rozhodovat doménové spory. Otázkou je, jestli je tato situace udržitelná, nebo bude třeba domény do budoucna zakotvit jako součást práv duševního vlastnictví. V České republice si na úpravu zřejmě ještě nepokáme, nebo ani nový občanský zákoník, by se snažil reflektovat společenské změny v občanskoprávních vztazích, doménové jméno nedefinuje, ani se o něm nijak nezmiňuje. Judikatura prozatím chybí. Je tedy nesporné tvrzení, že oblast doménového práva v České republice se stále vyvíjí, přibližujeme se svobodným modelům a snažíme se je přizpůsobit tak, aby byly v souladu s vnitrostátním právem. V nejbližší době jsou na pořadu zejména dvě otázky, a to, jak se judikatura postaví k novému pojetí doménového jména jako věci v právním smyslu, a také jak se uchytí nová pravidla pro alternativní řešení sporů vedle soudní cesty. Můj skromný odhad je, že doménovým jménem nebude status věci schopné vytvářet absolutní (věcná) práva přiznán, tedy, že se doménová jména budou vnímat tak, jako doposud, a to jako předmět relativních práv vzniklých ze smlouvy mezi registrátorem a držitelem doménového jména. Co se nových pravidel týká, dovoluji si odhadnout, že oblíbená online platformy Rozhodčího soudu s novými pravidly nijak neklesne a poškození se na Rozhodčí soud budou obracet stejně jako doposud. Byly jsou omezeny některé nároky, kterým lze navrhopatel žádat, hlavní výhody z bývalého rozhodčího řízení – rychlost a profesionalita rozhodců (expertů) – přetrvávají.

6. ZDROJE

Knížní zdroje:

- PELIKÁNOVÁ, Radka a Karel ČERMÁK. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha: Linde, 2000, 210 s. ISBN 80-720-1245-2.
- DISMAN, Marek. *Právní úprava domény "EU"*. Praha: Linde, 2011, 199 s. ISBN 978-807-2018-529.

- PELIKÁNOVÁ, Radka. *Ekonomické, právní a technické aspekty doménových jmen v globální perspektivě*. Vyd. 1. Ostrava: Key Publishing, 2012, 245 s. Monografie (Key Publishing). ISBN 978-80-7418-165-8.
- SMEJKAL, Vladimír. *Internet a §§§*. 2. aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Grada, 2001, 284 s. ISBN 80-247-0058-1.
- KARLEC, Jan. Právní ochrana domén ve vztahu k právům na označení [online]. Praha: Univerzita Karlova v Praze, 2013. 67 s. Vedoucí práce Michal Růžička.
- VALENTOVÁ, Tereza. Ochrana doménových jmen [online]. Praha: Univerzita Karlova v Praze, 2014. 65 s. Vedoucí práce Vít Horáček.
- NOVOTNÝ, Jakub. Ochrana doménových jmen [online]. Praha: Univerzita Karlova v Praze, 2014. 70 s. Vedoucí práce Vít Horáček.

Internetové zdroje:

- MATJKA, Michal. BAKER&MCKENZIE. *Právo doménových jmen: Úvod do práva informačních a komunikačních technologií*. Praha, 2014, powerpoint prezentace
- TELEC, Ivo. Občanský zákoník ve společnosti sítí, Právní rozhledy, 12/2012, Dostupný také z WWW: <http://obcanskyzakonik.justice.cz/infocentrum/media/obcansky-zakonik-ve-spolecnosti-siti/>
- JANSÁ, Lukáš. Spor o doménové jméno kaufland.cz. AK Jansa, Mokřý, Otevřel & partneři s.r.o. Právo IT [online]. 2007 [cit. 2015-04-05]. Dostupné z: <http://www.pravoit.cz/article/spor-o-domenove-jmeno-kaufland-cz>
- JANSÁ, Lukáš. Rozhodčí doložka doménových sporů je neplatná. AK Jansa, Mokřý, Otevřel & partneři s.r.o. Právo IT [online]. 2007 [cit. 2015-04-05]. Dostupné z: <http://www.pravoit.cz/article/rozhodci-dolozka-domenovych-sporu-je-neplatna>
- Správce pro řešení sporů týkajících se doménových jmen .cz. Rozhodčí centrum pro spory o domény .cz [online]. [cit. 2015-04-06]. Dostupné z: <http://domeny.soud.cz/index.php>
- LAVRUSHIN, Konstantin. Doménové jméno ve světle NOZ. Rekodifikace a praxe [online]. 2013 [cit. 2015-04-02]. Dostupné z: http://www.wk-rekodifikace.cz/images/emailing/casopisy/Rekodifikacepraxe_05_2013.pdf
- JELÍNEK, Jindřich a Marek BEDNÁŘ. SPORY O DOMÉNOVÁ JMÉNA. epravo.cz [online]. [cit. 2015-03-03]. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/spory-o-domenova-jmena-91921.html?mail>

- STRÁNSKÁ, Jitka. Neplatnost rozhod ích smluv pro doménové spory. Epravo.cz [online]. 2014 [cit. 2015-04-06]. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/neplatnost-rozhodcich-smluv-pro-domenove-spory-95753.html>
- DURAJOVA, Zuzana. Brezen p inese nová Pravidla registrace a nový systém alternativního ešení spor . CZ.NIC. Blog zam stnanc CZ.NIC [online]. 2015 [cit. 2015-04-06]. Dostupné z: <http://blog.nic.cz/2015/02/09/brezen-prinese-nova-pravidla-registrace-a-novy-system-alternativniho-reseni-sporu/>
- ZEMAN, Mirek. 2012. Oskar získal doménu oskar.cz. lupa.cz. [online]. Internet Info, s.r.o., 2012 [cit. 2015-04-06] <http://www.lupa.cz/clanky/oskar-ziskal-domenu-oskar-cz/>
- HOVORKA, Ji í. Sberbank vyhrála spor o doménu. Trik se Sb r ba k nepomohl. In: Aktualne.cz: Zprávy [online]. 2014 [cit. 2015-04-06]. Dostupné z: <http://zpravy.aktualne.cz/ekonomika/sberbank-ziskala-jednoduchou-domenu-porazila-sber-bank/r~f746fa36be6511e3b6f8002590604f2e/>
- POSTUP P I VEDENÍ SPORU TÝKAJÍCÍHO SE REGISTRACE DOMÉNOVÉHO JMÉNA V DOMÉN .CZ. CZ.NIC, správce domény .cz [online]. [cit. 2015-04-06]. Dostupné z: http://www.nic.cz/files/nic/20150301_postup_vedeni_sporu_CJ.pdf
- CZ.NIC, z. s. p. o. Stanovy zájmového sdružení právnických osob CZ.NIC. [online]. 26. 6. 2012. cit. 2015-02-1]. Dostupné z: http://www.nic.cz/files/nic/Stanovy20120612-26-schvalene_zneni.pdf.
- Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz. CZ.NIC [online]. 2015 [cit. 2015-04-06]. Dostupné z: http://www.nic.cz/files/nic/doc/Pravidla_registrace_CZ_Pravidla_ADR_20150301.pdf
- Pravidla alternativního ešení spor . CZ.NIC [online]. 2014 [cit. 2015-04-06]. Dostupné z: http://www.nic.cz/files/nic/doc/Pravidla_ADR_20140101.pdf
- ád pro ešení spor o domény .cz (ád) platný od 1.3.2015. In: Rozhod í centrum pro spory o domény .cz [online]. 2015 [cit. 2015-04-06]. Dostupné z: https://domeny.soud.cz/html/cz/adr/adr_rules/rad2015.pdf
- Pravidla a postupy. CZ.NIC [online]. 2015 [cit. 2015-04-06]. Dostupné z: <http://www.nic.cz/page/314/pravidla-a-postupy/>
- ICANN, oficiální stránky (Internet Cooperation for Assigned Names and Numbers). [online]. [cit. 2015-01-31]. Dostupné z: <http://newgtlds.icann.org/en/program-status/statistics>

- New gTLD: Applicant's Guidebook: ICANN, Internet Cooperation for Assigned Names and Numbers, oficiální stránka. [online]. [cit. 2015-01-31]. Dostupné z: <http://newgtlds.icann.org/en/applicants/agb/guidebook-full-04jun12-en.pdf>
- EURid: Spory o doménová jména. [online]. [cit. 2015-03-28]. Dostupné z: <http://www.eurid.eu/cs/drzitele-eu/spory-o-domenova-jmena>

Judikatura:

- Rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky spis.zn. 23 Cdo 3407/2010 ze dne 19.04.2012, Dostupné také z WWW: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/4083762A80E4C100C1257A4E006ACD3A?openDocument&Highlight=0,
- Rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky spis. zn. 23 Cdo 3895/2011 ze dne 17. 3. 2013, Dostupné také z WWW: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/3B223B1337699200C1257C7E003D58A4?openDocument&Highlight=0,
- Rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky spis. zn. 32 Odo 447/2006 ze dne 3. 5. 2006, Dostupné také z WWW: <http://kraken.slv.cz/32Odo447/2006>
- Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 8. 2004. Sp.zn.: 2 Cm 290/2001-39, Dostupné také z WWW: <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=218427>